

per a l'Espot cèlebre i cabdal de la Vall d'Àneu.

Acabem amb uns noms forasters al nostre Pirineu. *Buetas*, barri del Sobrarbe, agre. a Morillo de Monclús, p. jud. de Boltaña, 10 k. NO. de Graus i 10 NO. de Campo. Pot ser el bc. BOTE/-A 'junts' (aquí sense EZ-) designant dos veïnats parions (és zona on no se sonoritzava la -T- intervocàlica).

NOMPOT. Projecto estudiar aquest nom val. mosàrab [Cròn. Jaume I. *Nompote*, Rept. Múrcia, 233.30, i després àr. *Nonfot* > *Monforte*, entre Novelda i Elx] ¹⁰ junt amb *Nuncarga*, en l'article *Nonasp*; com que separant NON- (comú amb els altres dos) resta un element igual al segon d'Espot, és oportú anticipar ací que hi pot haver realment comunitat. En aquells tres hi deu haver NUNTZ- variant dialectal antiga del nom ¹⁵ basc *a(n)untz* del nom de la cabra (cf. *Nuntzibai/Anun-/Auntzibai*), que és comú amb l'ibèric *Nompot*. Doncs, aquest sembla venir de NUNZPOTE, aquest té el mateix BOTI que *Espot*, també amb la B ensordida darrere z. Dedicarem a *Nompot* un article especial ²⁰ (lletra N-) on demostró que conté també el numeral *ambo* amb el sentit de 'les dues Cabreres', aplicat alhora a *Monforte* i al seu contigu *Aspe* ATZ-PE 'sota la penya': tant *Aspe* com *Monforte* estan sota aquesta penya.

¹ En parla Abadal (*Pall. i Rib.*, pp. 18,23, n., i pp. 169, 194), però sense més dades útils per al toponimista que les que donem. — ² Donem aquí els homònims del *Solau* a d'altres pobles de la Vall d'Àneu: *Lo Soláu* vessant de la vall de Quènques, i *Soláu d'Aurós* a la part dreta a la vall, tots dos te. d'Unarre (xx, 183, 182). Pleta del *Soláu* te. València d'Àneu (xxxvii, 100.10). *Lo Soláu* de Borén (xxxvii, 91.2, 91.9). *Lo Solau* damunt del poble d'Àrreu, dalt de tot, a la part solana de la vall ³⁵ (xx, 170). A Isavarre, en aquella banda, distingeixo *lo soláu de baïš* i l. s. de *dál* (xxxvii, 96.9, 97.6). Es tracta d'un fet propi quasi només de la vall d'Àneu: a l'Alta Ribagorça on també es manté la -o-, no s'ha perdut en aquest mot la -n-: *lo Solano* tant a Boí com a Taüll (xiii, 174, 155); «*dal Solano*» veïnat te. Merli, ja 1620 (*Bu. Ass. Exc. Cat.* xi, 125). — ³ També ho havia oït el meu inf. principal del límitrof Boí, però com cosa de fora de la vall. ⁴ Sembla que es refereix a aquest «*Espós* mun. Altro» (?) que Abadal en l'índex de *Pall. i R.* suggereix identificar amb una *terra de Esposila* i potser una *cavitat Exposita*, que troba com interpolacions del cartoral de Gerri, § 41n i § 92. És clar que aquesta identificació és impossible fonèticament: ⁵⁰ serà 'terra d'una noia borda', 'exposita pels seus pares'; i són documents falsos sense valor històric.

Espotse, V. *Espot*

ESPRAC, Sant Genís d' ~

Esglesieta, abans priorat de St. Quirc de Colera o de St. Pere de Roda. És a una hora i quaranta-cinc minuts d'Espolla (Alt Empordà) pel camí del coll de ⁶⁰

l'Estaca i Puigneulós. Alsius (*Nomenclàtor*, p. 135) i Aebischer (*Et. Top. Cat.*, pp. 149-150) escriuen *Desprach* però cal separar la D' segons les dades de la documentació antiga.

⁵ DOC. ANT. in *Sparago* a. 1116 (*Esp. Sagrada* XLIII, 452); *Par. Sti. Genesisii de Aespracho* a. 1316 (*Esp. Sagrada* XLIV, 308); *Sancti Genesisii de Spracho* a. 1362 (Alsius, *Nomenclàtor*, p. 135; Monsalvatje, *Not. Hist.* xvii, 89).

ETIM. NL derivat del NP romà ASPERICUM (cf. *Espirà* < ASPERIANUM) o ASPRIACUM/ASPRACUM (cf. ASPERIUS i ASPRIUS en Schulze, 254, 347), més que no pas de SPARUS — nom rar que sols es troba documentat una vegada en una inscripció de la Gàl·lia— com proposa Aebischer (*Et. Top. Cat.*, p. 150). Cf. *Espirà*. J. F. C.

Espuella, V. *Espina*

ESPUI

Poblet de l'alta vall del Flamicell, entre Cabdella i el cap del seu municipi, la Torre de Cabdella.

²⁵ PRON. MOD.: *aspúj* a la Pobleta de Bellvé, 1920, Casac.; id. a Manyanet (xix, 178.1), i a l'enq. que vaig fer el 1958 a Antist (xxi, 159-161).

MENCIONS ANT. 1178, en una donació als temples: «--- nostras estivas integriter quas habemus in termino *Capdela* et in *Filidà* --- et damus etiam castrum *Podii* Capdela» (MiretS., *TemplH.*, p. 176); 1359: «loch del *Puy*» (*CoDoACA*).

ETIM. Evident: la variant *pui* de *puig*, conforme a la fonètica dial. del Pallars, amb l'article arcaic *es*. Constitueix una fita valuosa de l'extensió de l'aglutinació d'aquest article en la toponímia, cap al NO., que en aqueixes valls va minvant més i més, com vaig posar de relleu en una llista publicada en *Top. Hesp.* i, 276: *Espui*, *Estorm*, *Sarroca* (de Bellera), *Saverneda* (despoblat de Soriguera), i, probablement, *Estorm* (cf., supra, art. *Escarlà*).

En són duplicats, amb la forma *puig* del cat. central, St. Pere *Espuig*, esgl. rural de la vall de Bianya, Gxa.; i *Espuig* en el Lluçanès, terme Sora. Trobo un cognom *Espueis* en una llista de l'a. 1720, entre els existents a Roda d'Isàvena (Pach., *Reseña Hist. de Roda*, p. 202), però potser era d'un immigrant occità.

⁵⁵ *Espuzella* de SPELUCCELLA diminutiu de SPELUCA 'espluga, balma'. Veg. s. v. *Espinzella* (art. *Espina*); un altre a l'art. *Espolla*; un altre havia estat en el B. Penedès, te. Albinyana, segons doc. de 1023, que posa «*ipsa* via qui vadit ad *Spuzellam*» en les afrontacions de Castellví de la Marca, després de Banyeres (*Li. Bl. de Stes. Creus*, § 8, p. 9.10f.). Un parònim més diferent (*Espuzelles*) a l'art. *Les Puelles*, prop d'Agramunt.

Espunya, V. *Espunyola*